

воръ), но по причина на себелюбиви и други цѣли, като се остави пакъ на Турция въ Берлинския Конгресъ, се нахожда въ отчаяно положение. Извѣстно е още, че потемъ занимането на Босна и Херцеговина отъ австрийскитѣ войски, вситѣ турци отъ тия двѣ области и нередовнитѣ турски войски, които състоятъ отъ всѣкаква сбирщина башибозуци и черкези, бидоха принудени да побѣгнатъ въ нашата страна и да си я направятъ легало на харемитѣ и на грабителитѣ на селското население.

Вслѣдствие на това, станаха въ разни страни на нашата татковина много кървави сцени, грабене моми и много други безчинства и злодѣйства, които всѣкому сж извѣстни отъ вѣстницитѣ. Гледайки, че турскитѣ власти не зематъ никакви мѣрки противъ тия безчинства и че животътъ на нашитѣ мили и драги се нахожда въ опасностъ, че притѣсненията на нашитѣ мжчители ставатъ отъ день на день по-несносни, че нашитѣ собственостъ и имущества съ нищо не сж обезпечени, че цѣли села съвършенно се изстрѣбватъ съ огънь и мечъ и дори и отъ редовнитѣ войски, ние оставихме сѣмействата си и се оттеглихме въ горитѣ, отъ дѣто си отмѣстяваме на нашитѣ врагове. Вие сами мощне харно знаете що значи да се живѣе подъ турски ятаганъ, що значи да гледа човѣкъ жената си и керкитѣ си насилвани отъ турцитѣ, що значи да гледа дѣцата си изклани, що значи да гледа въобще човѣческитѣ права потъпкани и да не бжде въ състояние да си отвърне за нихъ.

Възможно ли е, братия, вие които сте изпитали всичко това и едва успѣхте да подишите свободенъ въздухъ, да ни оставитѣ насъ во такво